

לולב הצעול פרק שלישי סוכה

מספרת הש"ס

1. ולחם וקל וברקע לא תחאכלו עד עצם היום הזה
הזהה נר' היבאים את אלייך קח בכל עלם לדרתיכם משבחתיכם: וירקן גיד
2. ולוקחים כלם בזים רוחנשין פרי עץ הדב כבנה בתיorum ענף צלע בעגה וערבי צלע נטחותם לפני יי' אליהם שבעת מינים: וירקן גם

גלוין השם

לן היו קלי עדים רישום: וקסנברג
ולן עד צכלן לאטמיין בטלר מורה
קלרמן לין עומר עד עסן ועד צכלן
איפרגל פילג' רבי יודה שעילס זמאנין
צטממה רב' יודה צדורי על מקנה
ירצ'ו' למה מלאה בדר נטמו למתגעגע
לעתות סייג צה' ואבון בן סטולס סוח'
חטבו: דרא. סטמלה עד ונע
צכלן: ופסקן. לפ' שטיינגלס
לכל מלחמות ולאלן כטביס קזימ
קיס' עד עכסקיי טווך' למוקן:
ברנתן' עט לרלאטן' כן. לדתניין
לכמן' (ד' מג.) לדומס מומ' נולג'
הרב דוד ברנשטיין ר' דוד גוטמן

בצפאות. בצלחות מורה טסיה נטיר
במנוא וומחאך וגשוך וממיהר לנווטה
וממונך קר טעה וככמה שטוח שגגה
ווקפכד רבי יומי טעה בדרכן מזור
וצגוג בדרכן כלה פטעו מוקלנן:
גמ' מנה הא מייל. להין מדס
ויזה צלולנו צל חביבו: לאס מטללאס.
מאנען: נמה לי נמיימר פהוינו.
מה לנו לנוידין מוחLOSE זוז דהנארין
מנה לנטמיטנייס במתמיינ: פה קם' ג'ל
דר' ג' ע"מ ציקיילוiso לו נמו לאס

מלי' צ'ה. כבשיה מטפלן קיש נולצ'ן
 ציד'ו מלוכ'ה חיטמו עלי'ו קיש מטפלן
 צ'ו: נ'ו י'חו' חדס כ'ו וויספֿלְן.
 מפנ' שטוווד ס'ו' גמ'ה'ב'טו'ן קיל' פ'לו'
 מידי'ו וויספֿז'ו'ן ווון' דעמו מיז'ב'ת עלי'ו
 זט'פֿל'מו: נ'ו י'ין צ'ס נ'ו צ'ינ'ס
 קב'ע נ'ו' צ'ינ'ס ער'או'. ס'מ'ן פ'לו'
 מידי'ו וויספֿז'ו'ן חוק'יינ'נו' ל'ה' צ'ס'ק'ן נ'ש'י
 ד'ר' צ'. ס'ה' דק'ת'י נ'ה' קב'ע ווון'
 ער'לי' צד'ק'יט ל'ה' צ'יד'ה: ס'ל'ין.
 ממי'ל'ה ס'מ'ן י'פ'ול וויק'ע נ'ו כרג'בו': ס'ל'ין
 וויל'ה. מלי'ה: ומגע'ו'.
 ימ'פ'לו': וככל. ס'ה' י'פ'ול י'ה'
 נמ'ה'ק': נ'ו' מ'ז'ה' נ'י'ס'. נ'ה'ו'ז'ן
 וויז'ין עלי'ו' ל'מ'ה'ל' פ'ל'יך' ט'ו'ד' ב'מ'ה'ס'
 וו'כ'ד' עלי'ו' מ'ה'ס' ו'ס'מ'יל'יט': פ'ל'ה.
 נ'מ'יל'ם וו'ק'י'מ'ה מ'ז'ה' ס'ה' וו'מ'ה'ן
 ש'ח'צ'יכ'ה מ'ז'ה' עלי'ו' ה'ן מ'ה'ס'
 ו'ס'מ'ו'לה' כ'כ'ד' עלי'ו' ווון' ט'ר'יך': קו'ו'ה
 צ'ס'ו'ה. נ'ל'יך' לה'נ'ה' ה'ל'ו'ג' נ'פ'י
 צ'ג'ו'ל'ן ק'ט' ו'פ'ומ'ה': נ'כ'ס' נ'ב'ס'
 א'מ'ד'ר'א. ט'ר'יך' צ'ס'מ'ע'ה' ו'פ'ול' מ'ד'יו:
 נ'ה'

תרם לאו מצוה נינהו וטיר
רבי אליעזר בר צדוק אומר
א מביתו ולולבו בידיו הולך
ומתפלל ולולבו בידיו קורא
ך לבקר חולים ולנהם אבלים
דר בנו וביד עבדו וביד שלוחו
בי יוסי אומר י"ט: אמר אבי
לא לדי עקייל דעמו צל יין גמליאל
א בהן. הלכריין לי לא נקמואלה נמיימר
הדרתינו מהניינע גההבלו:

עד עזקה עד (⁶) עמדו אן
עד ועד כללו. ולו דריש עש
כי לילם עומר וסכי מומוקמָן ממי לם
יש עומר עד סגוליטס: ואל
⁹ קה' (⁷): גדי לאחין טקנו

עד עצם הוה עד עיצומו של יום
וכסביר (⁸) עד וככל ומי סבר לה כוותיה
והוא מפליג פליג עלייה (⁹) (דתניא) (⁵) משחרב
בבית המקדש התקין רבנן יוחנן בן זכאי שיהא
יום הנף כלו אסור לו רבני יהודה
והלא מן ההוראה הוא אסור דבריב עד עצם
היום הוה עד עיצומו של יום רבבי יהודה
השוו בחדנו מודרנו רבבי יהודה לאן

וקערה כבר ומעות הרי אלו כו' צא בהן ר' בהו הכא מצוה נינחו ולא טריד בהו תניא שכך היה מנהגן של אנשי ירושלים אדם יו' לביית הנוסת לולבו בידו קוראת שם בתרורה ונושא את כפיו מינוחו על גביו קרע החולבו בידו נכנים לבית המדרש משוגר לולבו במאן קמ' ליהודיעיך כמה היו ויזין במקומות:

ולקחתם שתהא לキיחה לך
 כל תוליהו: **אלֹא** "ב' נתן לו במתוך
 מפיק כדמותם צפלייש' ט' נולחין ג' ז'
 אלרגו גמפיקת קב' ולו מפק' ז'
 צלו כוין להן מיעוד טלו הטהרה
 סי' וחינו יול' ז' ומוש' זנסגו קקל' ז'
 נקנות מהרגו בזופתות מלמדין זומן
 ציטו כולד' נומן כל חד ולחם מלון
 להציגו על מנת לאחויר וית' למכוון
 לכין דקנחויאו על מנת נקהל ז'
 והע' ג' צל' פילץ' קתמל' דתלמה
 כללו פלטו דמי כוין דבעניין מהל
 קי' רב' ז' ז' ז' ז' ז'

' שתחזירrho ל'. גיטס מוקה
 להן מדקיק ה'ס נלענו לפקלדים
 מגהיל' מעתה ומנהלו כפלו וכן קולס
 נלהו מה' ג'נאי מניין הילן טמךיהל'
 נלענו לפ' סלע על חמוץ זה צל
 לאכטמעינו ולן דמי' מגהיל' ומגעת
 קדרל' חדד דריינ' נכסקניאס קומלייס
 וזה לת' וזה כהן דעל מנת סתמאלי
 לי לת' סנייר נפלך מי' סלהו (גיטין
 דר' עה. ופס) ות' יון למלר ע"מ
 סטמחיינו לי ה'ס הקיטינו חיינו

四